

udtalte den Gang, at det maatte være dette Ministeriums Opgave i den kommende Tid igen at føre os tilbage i lovlige Tilstande — men naar vi skulde føres ind i ulovlige Tilstande, maas vi aabenbart leve i ulovlige Tilstande; anderledes kan det ikke forstaaes. Jeg antager ikke, at Blade, der have et officielt Præg, besatte sig med at referere den højtærede Justitsminister fejlt, og indtil vi faa en anden Forklaring, hvad jeg ikke antager at faa, maas vi antage, at Ministeren har udtalt sig saaledes. Det er altsaa Ministerens Mening, at vi staa uden for Grundloven — mon det saa ogsaa er den højtærede Justitsministers Mening fremdeles at blive staaende i den Stilling?

Korsgaard: Det er blot et lille Endringsforslag, som jeg vil tillade mig at gøre et Spørgsmaal om. Det er det, der staar under Nr. 112, og som angaar Ansættelsen af en anden Reservelæge ved Sindsfygeanstalten ved Bordingborg. Det er ikke klart oplyst, om den nuværende Ordning medfører, at Kandidaterne skifte hvert Aar. Det ophjæses vel, at Pladserne besættes med Kandidater, som kun ere der midlertidig, indtil de kunne komme ind paa Hospitalerne, men det fremgaar dog ikke tydeligt af Skrivelserne fra Justitsministeren, om den nuværende Ordning gør, at Kandidaterne skifte saa at sige hvert Aar. Jeg vil nemlig bemærke, at hvis det er Tilfældet, at den nuværende Ordning fører til en saadan Usikkerhed og stadig Skift, saa maas jeg henstille til ærede Medlemmer, som have noget at sige i Finansudvalget, at tage denne Ting under Overvejelse en Gang til. Jeg kan ikke se andet end, at det er en meget væsentlig Ulempe, at der skal skiftes Læge hvert Aar. Jeg udbejder mig altsaa Oplysning om, hvor vidt den nuværende Ordning praktisk fører med sig, at der skiftes Kandidater saa at sige hvert Aar, og hvis det er Tilfældet, henstiller jeg, at man tager denne Sag under Overvejelse en Gang endnu.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal med Hensyn til nogle Bemærkninger, der fremkom fra den ærede næstforegaaende Taler, udtale, at jeg ingen Sinde har sagt, at vi levede i ulovlige Tilstande. Jeg har sagt, at vi levede i uregelmæssige Tilstande, fordi vi ikke havde nogen normal Finanslov, men jeg har ikke sagt, at vi levede i ulovlige Tilstande. Jeg skal for Resten ikke forfølge dette videre; dette maas være tilstrækkeligt. Hvad angaar Referaterne i „Berlingske Tidende“ eller andre Aviser, komme de ikke mig ved. Jeg gennemlæser ikke Referaterne

af mine Taler, forinden de komme i Aviserne. — Hvad angaar det, en anden æret Taler fremhævede med Hensyn til Sindsfygeanstalterne, kan jeg naturligtvis ikke sige, at det altid er saaledes, at vedkommende Kandidat bliver der et Aar og hverken længere eller kortere, men de blive der kun saa længe, som Ventetiden er, og naar de kunne komme ind paa Hospitalerne her i Byen, saa gaa de. Det er jo klart nok, at Forholdet i saa Henseende naturligtvis er varierende, det er ikke altid den samme Tid, som den paagældende maas vente, den kan være lidt kortere eller længere efter Omstændighederne, men jeg skal sørge for inden Finanslovens 3dje Behandling at tilvejebringe Oplysninger fra de sidste Aar om, hvorlænge disse Kandidater have været der. Der kan naturligtvis faas fuldstændig nøjagtige Oplysninger om, hvorlænge enhver især har været der, og disse skal jeg tilstille det ærede Finansudvalg, saaledes at det inden 3dje Behandling kan faa Lejlighed til selv at overbevise sig om, hvorledes Forholdene stille sig ganske nøjagtig. Man kan sige sig selv, at det ikke altid vil være ganske den samme Tid. — Der var et Punkt, jeg glemte at udtale mig om, da jeg havde Ordet før, og som jeg nu vil benytte Lejligheden til at berøre. Jeg glemte at omtale det af den Grund, at dette Punkt ikke har noget med Endringsforslagslisten at gøre, og det var den, jeg havde for mig, derved kom jeg til at overse det. Det er nemlig en Ytring i Betænkningen, angaaende et Forslag, som i øvrigt tiltrædes af Udvalget, nemlig Forslaget om at bevilge 2,500 Kroner, for at kunne lønne Skrivelserne ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn paa samme Maade, som de blive det i Kriminal- og Politiretten, nemlig med en arkvis Betaling af 70 Øre pr. Ark, hvilket fører til en bedre Betaling end den, de nu have. Der vil altsaa udkræves 2,500 Kroner for at kunne gennemføre denne for disse Folk noget gunstigere Løsning, og min Mening med at stille dette Endringsforslag har, som den ærede Ordfører udtalte, været, at at affasse den Skik, som har indsnæget sig, og som i lang Tid har fundet Steb, men som maas siges at være mindre heldig, nemlig, at det dels bruges at betale disse Skrivelser Dufører, eller hvad man nu vil kalde det, for at ekspedere en Sag hurtigere, end der ellers vilde blive Spørgsmaal om, altsaa for en særlig hurtig Ekspedition af en Sag, og dels den Skik, at hvide dem Betaling for at give privat Udskrift af Domme. Disse to Forhold findes at være mindre rigtige, og